

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

occupans, ecclesia sua coniunxit. Prolatatis viribus, ecclesia illa cepit vehementer foris in robore militari excrescere: nam comites ad angusta perducti, cessere pontifici. Per quod tempus inferna erynnis imperium cepit in vrribus maritimis & andalia: Nam Lubicensium ciuium exemplum sequuta vicina vrbes, consulares suos aut propulerunt, aut imminuta eorum potestate, sexaginta viros allegerunt, qui rebus pro publica vilitate gerendis interessent: quorum audacia Hamburgi in id temeritatis excreuit, vt quendam tumultuationis principem, quem in carcerem iussit abduci senatus, commune constractis carceribus relaxauit. Alium etiam virum bonum, sed tumultibus ciuium aduersantem, cum inter alios collectum assumerent in concilium viri consulares, communitas ingressa pratorium, iussit hominem de medio consurgere: & relicto concilio, domi sua manere inclusum. Nec passi sunt in ea vrbe demorari consulares, quos tumultuantes ciues Lubicenses illa sua vrbe eiecerunt: sed malis domiti, quod in & andalia diximus, cum honore recipere adigebantur.

CAPVT XXVI.

ERicus ex Pomerania duce in regem Dania, immo triu regnorum, Margareta regina iam senescentis adoptione prouectus, cum e manibus Holsatorum eructi ducatus Slesuicensis primordia accepisset a matre Margareta, institit reliqua conficere: Cum enim & ducatus ipse, & Holsatia, sine legitimo capite, in quo plena resideret authoritas, videretur, multa iniuriam Dani Holsatis, & vicissim ipsi Danis, & damna & incommoda intulerunt: quibus per singulos dies magis ac magis increbrescentibus, rex Ericus Henricum
comi-

comitem, nepotum suorum legitimum tutorem, in Koldingen (limes is est ducatus Sleswicensis) euocauit, rationem redditurum eorum, quae Dani ab Holsatis passi dicerentur. Eo respondente, non minora ex aduerso suis illata incommoda: si compensatione vterentur, facile aequanda haec illis: veruntamen se de omnibus in iure facile responsurum. Quod verbum ex ore eius rex arripens, ait: Ergo, inquit, in iustitia de omnibus transigeis? Annuente comite, rex subsequitur: Ecce necessarius causis in Fioniam nunc nauigo, ibi congregato regni concilio, de omnibus aequabiliter statuetur. Comes se venturum pollicetur. Nauigat rex: comes, paucis de suo concilio assumptis, regem sequitur, in arce Hanseg ad regem adiens. Ibi rege conscenso ex more tribunali, paratas iussit depromi querimonias: quae incertum, de rebus, an de vita comes certaret, reliquerunt. Tam atroci criminatione agitur: ita terribilem iussit ipso apparatu rem omnem intentari. Interuenere nonnulli ex regio concilio, qui regem deprecati, causam de criminali fecere ciuile: suaseruntque comiti, vt de omnibus regis gratiam requireret, & tum satis ex sententia rem processuram. Quid faceret comes iam casibus inclusus? Seruiebat tempori. Damna Danis irrogata ad vndecim aureorum millia sunt taxata: in cuius soluenda summa pignus, oppidum Flensborg, cum vicina Nouadomo, quod praesidium Nicolaus comes firmavit, deponeretur: Nisi infra annum pecunia solueretur, res caderet in commissum, nec posset in reliquum lui. Valebat apud Danos pactum legis commissoria, tam in pignoribus, contra iuris prohibitionem, quam in emptione. Quod si quae damna liquidari possent, quae Dani irrogarunt Holsatis, facta compensatione luerentur. In eas tum conditiones comes desere-

regis se manibus explicuit. Et cum deinde dicta factis
essent comprobanda, implere fidem comes constituit:
quanuis multi malè de rege diuinarent, quòd semèl ac-
ceptum oppidum nunquam relinqueret. Præstantiorem
tamen ille duxit regis fidem, quam fabulas cæterorum.
Nec longè erat rex cum expedito agmine, visus etiam
per vim posse extorquere, si fidem negaretur. Comes op-
pidum tradere constituit in regis potestatem. Oppidani
scientes quid ageretur, comiti prædixere, videret quid
ageret: Semèl se regi sacramenta præstantes, non facile
retrocessuros. Ille pignoris sacramentum, non iusti do-
minij, tradere iussit. Rex, accepto oppido, iussit profun-
dissimo cingi fossato, quod hodiè quoq; cernitur: murum
sustolli, & vicinum montem fossatis ambiri: vt facile
appareret, quid in animo gestaret. Comes cum contuto-
ribus dictam pecunia summam circa finem anni depro-
mere paratus, restitutionem oppidi poposcere: sed rex
auerfatus, nullas aures præbuit: semper causas texens
ex causis, cur non oporteret. Facile enim tergiuersatur,
qui potentia antecellit.

CAPVT XXVII.

Interim regina, velut omnium ignara, descendit ex
regnis, mediã se volens interponere regi comitique, vt
omnia tranquillo more transigantur. Venit Slesuicum,
& euocata in occursum domina, relicta ducum matre
paruulorum, ostendit se non probare factum regis, quòd
comiti in re tanta aduersaretur: se esse, quæ paci &
trãquillitati omnium studeret: facile se, si sibi fides ha-
beatur, effecturam, vt omnia ex sententia gerantur:
opus esse imprimis in oculis Danorum illa specie, quare-
gina cum ducum matre in omni concordia & vnanimi
sententia & viderentur, & crederentur: In quam